Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Legenda Aurea - Cod. Aug. perg. 256

Jacobus <de Voragine>

[S.l.], [14. Jahrh.]

De Nereo et Achilleo

urn:nbn:de:bsz:31-66161

Visual Library

ad satiandum inanitos quia nos eramus sicci.
Sic est donum spiritus quia inveniunt vacua ita sanctus qui satia-
cat et mundat. Unde sanctus iste est qui mundus.
Psalmus: Fluminis impetus, id est mundus et habundans gratia spiritus
sancti letificat civitatem dei, id est ecclesiam dei. Et per istud
flumen satiantur tribus ad suum altissi-
mum. Sexto ad confirmandum amorem inter discor-
des et odiosos quia nos eramus in hoc quod dicitur pater. Pater est dili-
gens quia ille diligit nos. Johannis xvi: Ipse enim pater ama-
vit vos. Si in patre et nos filii eius et fratres ad-
invicem et inter fratres perpetua amicicia perseverat.
Septimo ad salvandum miseros quia nos eramus quia
est iheus et salus in tempore. Unde in nomine hoc ihesus i. sa-
lutis pater misit spiritum sanctum in ostendit quia
ad salvandos gentiles venit. Sexto ad
docendum ignaros quia nos eramus quia dicitur: Ille
vos docebit omnia etc. ¶ Circa viii notatur quod
datus fuit missus est in primitiva ecclesia per ora-
tionem. Unde orantibus apostolis etc. et Luce iii: O-
rante ihesu descendit spiritus sanctus. Secundo per libi-
dinem devotam et attentam auditionem. Actuum x:
Adhuc loquente petro cecidit spiritus sanctus. Tertio per
assiduam bonam operationem quia nos manuum
impositionem. Actuum viii: Tunc imponebant manus super
illos etc. Vel impositio manuum significat
absolutionem que fit in confessione. De sancto

Gordiano. De nomine.

Gordianus dicitur a geos
quod est dogma sive
domus et dyan quod est clarum, quasi clara domus
habitans. Sicut dicit Augustinus in libro de civitate dei: Bona
domus est partibus omnibus disposita ampla
et lucida. Sic ille sanctus fuit per eius dispositus
per concordie unitatem, amplus per caritatis lati-
tudinem, lucidus per lucem veritatis. Epymachus ab epi quod est super
et machym quod est rex, quasi super rex. ¶
Gordianus vicarius Juliani imperatoris
cum quendam christianum nomine Januarium ad sa-
crificandum compelleret, ad predicationem tamen ipsius Ja-
nuarii ad fidem christi cum uxore sua conversus
est. Quod audiens Julianus misit Januarium
in exilium missum. Gordianum vero si sacri-
ficare nollet capite truncari. Decolla-
tus est igitur beatus Gordianus et corpus eius ad canes projectum per
vii dies permansit, sed cum omnino remansisset illesum
intactum, tandem a familia sua rapitur et cum
beato Epymacho quem dudum predictus Julianus
occidi fecerat non longe ab urbe miliario
uno circa annum domini ccclx sepelitur. De

nereo et achilleo. De nomine.

Nereus interpretatur lucerna consilii vel nereus quasi nereth
quod est lucerna et us quod est festinans. Vel
nereus quasi nec reus. Fuit enim lu-
cerna consilii in predicando virginitatis, lucerna in
honesta conversatione, festinans in zeli fervore,
vel nec reus in sancta puritate. Achilleus ab achi
quod est frater vel et lesa quod est salus, quasi fratrum sa-
lus. Horum passionem Euticius Victorinus et Ma-
ro servi christi conscripserunt. ¶ Nereus et Achilleus
eunuchi et cubicularii domitille nep-
tis domiciani imperatoris fuerunt quos beatus
Petrus apostolus baptizavit. Cum igitur predicta domi-
tilla aureliano filio consulis nupta esset
et gemmis et purpureis vestibus tegeretur,
Nereus et Achilleus ei fidem christi predicaverunt et
virginitatem multipliciter commendaverunt, ostenden-
tes virginitatem deo esse proximam, angelis germa-
nam, hominibus innatam. Uxorem viro subdi
et pugnis et calcibus cedi deformesque par-
tus sepius parere. Rursusque quam vix
matris dulcia monita sustinere poterat,
oportere eam dura convicia pati mariti. Illa au-
tem inter cetera dixit: Scio patrem meum zeloti-
pum fuisse et matrem meam ab eo contume-
lias plurima passam esse. Numquid vir meus ta-
lis futurus est? Cui illi: Cum dum sponsi
videntur esse benigni, cum mariti effecti cru-
deliter dominantur et aliquando suas ancillas
preferunt dominabus. Omnis autem sanctitas amissa
per penitentiam revocari potest, sola virginitas
ad statum suum revocari non potest. Reatus

cum per penitentiam expelli potest, virginitas autem revocari non potest ut ad statum pristinum iterum attingat. Tunc statim Domitilla credidit et virginitatem suam domino vovit et a Clemente velata est. Quod sponsus eius audiens licentia a Domitiano impetrata virginem cum sanctis Nereo et Achilleo in Pontianam insulam relegavit, putans se posse virginis propositum immutare. Post aliquod tempus cum ipse ad insulam pervenisset et multis muneribus sanctos ut virginem suaderent induceret, ipsi hoc penitus respuerunt magisque eam in domino confortabant. Quapropter cum ad sacrificandum compellerentur et dicerent se ab apostolo baptizatos nulla ratione posse ydolis immolare, capite cesi sunt circa annum domini lxxx. Quorum corpora iuxta sepulcrum Petronille posita sunt. Alios autem sanctos scilicet Victorinum, Euticetem et Maronem, quibus Domitilla adherebant, tanquam suos in suis prediis tota die laborare faciebat et vespere canabus ad manducandum eis dabat. Tandem Euticetem occidi iussit quousque spiritum exalabat. Victorinum vero in aquis fetentibus suffocari fecit. Maronem vero saxo ingenti opprimi iussit. Cum autem immanissimam petram quam vix lxx viri movere poterant super eum iactassent, ipse predictum lapidem in humeros suos accepit et quasi levem paleam ad duo miliaria portavit. Et cum plurimi credidissent, consularis ipsum occidi fecit. Post hec Aurelianus Domitillam de exilio reduxit et duas virgines Eufrosinam et Theodoram collactaneas eius ut ei suaderent misit. Quas cum Domitilla ad fidem convertit. Tunc Aurelianus cum sponsis predictarum puellarum et tribus ioculatoribus ad Domitillam venit ut eius nuptias celebraret et ipsam saltem violenter opprimeret. Sed cum Domitilla predictos duos iuvenes convertisset, Aurelianus Domitillam in thalamum introduxit et ioculatores mimos cantare fecit et alios secum saltare iussit, volens eam postmodum violare. Sed cum deficerent mimi cantando et alii saltando, ipse tamen per duos dies incessanter saltavit quousque saltando deficiens expiravit. Luxurius vero frater eius impetrata licentia omnes credentes interfecit, et cubiculo ubi predicte virgines morabantur ignem supposuit. Quarum orantes spiritum emiserunt. Quarum corpora sanctus Cesarius mane illesa repperiens sepelivit.

De sancto pancratio

De nomine

Pancratius dicitur a pan, quod est totum, et gratus, quasi totus gratus in pueritia. Vel sicut dicitur in glosario pancras, quod est rapina, pancrates, flagellis subiectus, pancras lapis varie colorat. Ipse enim rapuit predam captivorum, fuit subiectus flagellis tormentorum, colorat varietate virtutum.

Pancratius nobilissimis parentibus ortus dum in Frigia patre et matre orbatus esset, sub cura Dyonisii patrui sui derelictus est. Ambo igitur Romam venientes patrimonium suum ibidem habebant. In quorum vico Cornelius papa cum fidelibus latitabat. A quo quidem Cornelio predicti Dyonisius et Pancratius fidem Christi receperunt. Dyonisius autem in pace moritur et Pancratius capitur et ad Cesarem presentatur. Erat autem Pancratius quasi annorum xiiii. Cui Dyocletianus ait: Puer infantule suadeo tibi ne mala morte moriaris, quia cum puer sis facile decipi potes, et quia nobilis comparatis et carissimi amici mei filius existis, rogo te ut recedas ab hac dementia ut velut filium meum te habeam. Cui Pancratius: Et si puer sum corpore, tamen gero senile cor in virtute domini mei Ihesu Christi, virtus autem apud nos est quantum hec pictura quam cernimus. Dii autem tui quos me hortaris colere deceptores et contaminatores